

sírcsoportot figyeltünk meg. Mindkettőre jellemzők a kőpakolások temetkezései, amelyek egy részénél megfigyelhető volt, hogy nemcsak a sír alját és oldalait bélelték ki kövekkel, hanem betöltésének nagy részét is kövek tették ki, illetve valószínűleg a sír felett valaha magasodó halom felhordásához is felhasználták őket. Egy esetben kerámiasalak-darabokkal töltötték be a sírgödört. Szokatlanul sok gyermek sír került elő a körárokban. A sírok túlnyomó többsége rabolt. A jellemző tájolás a D-É, de több olyan is előkerült, amely ettől erősen eltért, illetve fordított tájolású temetkezéseket is találtunk.

A lelőhely É-i periferiáján szórványosan, a K-i részén sűrűbben kerültek elő *avar kori* telepobjektumok: 4 félig földbe mélyített, kőkemencés, cölöpszerkezetes, közel négyzetes alakú ház, néhány gödör és egy sütőkemence, amelyet későbbi (ugyancsak népvándorlás kori?) árokrendszer vágott.

Szórványosan találtunk *Árpád-kori* objektumokat: a lelőhely déli részén egy cserépbogrács- töredékekkel datált gödört, és az É-i periferián egy csigavonal-díszes kerámiával keltezett házat.

Munkatársak: Berecz Barbara régész, Darázs Tímea, Jakab Attila, Kiss Csaba, Mérai Dóra, Nagy Nándor, Polka Mónika, Sántha Barbara, Balogh András, Szabó Máté régészhallgatók, Bagi Judit, Bodó Zsuzsa, Bosnyák Valéria, Káplár Ildikó, Nyikus Krisztián, Semperger Zoltán, Szalai Gábor, Szászvári Linda, Szőke Gábor technikusok.

GALLINA ZSOLT – KÖVÁRI KLÁRA – KULCSÁR VALÉRIA – NAGY ANDREA – SOMOGYI KRISZTINA

144. Eger, Kőporos-tető

(Heves megye) Pa

2004. december 29-én terepbejárást végeztünk a fél évszázada ismert, védett lelőhelyen, amely Egertől DDK-re található, egy széles, lapos dombháton, aminek Ny-i oldalát riolitbányászás során elhordták. A leletanyag, amely a szőlőművelés során került felszínre, a tetőn, a magassági pont körül koncentrálódik. A felszínen gyűjtöttünk 7 kvarcporfírt, 2 hidrokvarcit- és 1 szarukő-szilánkot. A múzeumba került leletanyagban keveredik egy levéleszközös középső paleolit ipar és a felső paleolit Aurignacien kultúra anyaga.

Munkatárs: Béres Sándor.

ZANDLER KRISZTIÁN

145. Egerszalók, Kővágó-dűlő

(Heves megye) Pa

2004 novemberében és decemberében terepbejárást végeztünk a lelőhelyen, ami egy széles, lapos dombháton, a magassági pont körüli szőlőben található. A középső és felső paleolitikum időszakára datálható településen két egymástól 50 méterre elhelyezkedő, 20 illetve 30 m széles folt rajzolódott ki, e két koncentráció-

tól Ny-ra egy műhelyfoltot is sikerült lokalizálni. Az erről a területről gyűjtött anyag jelentős részben Mátraháza-felnémeti típusú opálból áll. Novemberben két eszközgyűjtöttünk: egy pruti kovából készült szilánkvakarót, valamint egy obszidián pengevakarót, továbbá 22 szilánkot és két pengét. Decemberben 4 szilánkvakarót, 4 retusált szilánkot, valamint 63 szilánkot, 5 pengét és 2 magkövet találtunk a felszínen. A leletanyag alapján egy levéleszközös középső paleolit ipar és a felső paleolit Aurignacien kultúra leletanyagának felszíni keveredésére következtethetünk.

Munkatárs: Béres Sándor.

ZANDLER KRISZTIÁN

146. Erdőkürt határa

(Nógrád megye) Ó, U, B, Kö

2004 februárjában ivóvíz-beruházást megelőzően végeztünk terepbejárást Erdőtarcsa és Kálló határában.

Keresztúti-dűlő: A Céklás-völgyi-pataktól É-ra a Vanyarcra vezető aszfaltúttól Ny-ra található dombháton húzódik a lelőhely. Itt egy kb. 50×50 m-es körben gyűjtöttünk csekély számú, igen kopott őskori cserepet.

Saj-völgyi-patak partja: Saj-völgytől É-ra, a Vanyarcra vezető betonút által elvágva található egy magasabb dombvonulaton a lelőhely. A 300 m hosszú és 150 m széles lelőhelyről nagy számban gyűjtöttünk Kyjaticse kultúrához tartozó cserepeket és egy kovaeszközt.

Templom környéke: A templomtól és a temetőtől DK-re húzódó dombháton található a lelőhely. Kiterjedését nem tudtuk megállapítani, mivel a templom és a temető rátelepedett a lelőhelyre. A lelőhelyhez tartozó és vizsgálható 30×100 m-es terület K-i részén DVK-hoz tartozó cserepeket és obszidiáneszközöket, a közepén középkori, a Ny-i részén középkori és bronzkori cserepeket gyűjtöttünk.

BÁCSMEGI GÁBOR

147. Eszteregnye, Ojtó-dűlő

(Zala megye) Rő, Kk, Kú

2004 áprilisában régészeti terepbejárást végeztünk a Rigyác-Sormás közé tervezett bányaterületen, amely a 7. sz. főút déli oldalán található. A K-Ny-i hossz tengelyű bánya több É-D-i lefutású patakmedret szel át. Terepbejárástunk célja a kijelölt bányaterület szisztematikus bejárása, feltérképezése volt. Munkánk során új régészeti lelőhelyek kerültek elő, és sikerült a korábban ismert lelőhelyek határait is pontosítani. Egy új lelőhelyet regisztráltunk.

A lelőhely Eszteregnye központjától 1,8 km-re DNy-i irányban, Rigyác központjától 1,6 km-re DK-re található. Az Ojtó-dűlő közepén, egy É-D-i irányú dombháton, annak tetején és lejtőin helyezkedik el. A lelőhely K-Ny-i irányú, jól körülhatárolható terület. Jó megfigyelési körülmények mellett, elsősorban találtuk a római kori, középkori, késő középkori-kora újkori leleteket. Jel-